

6, stk. 3. Pensionsbeskatningslovens § 50 finder således fortsat anvendelse for forsikringer og pensionsordninger, der er oprettet eller erhvervet før den 18. februar 1992.

Efter pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 6, ses der bort fra tilskrivning af bonus og renter m.v. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når udbetalingen ikke er påbegyndt. Hermed er det løbende afkast af pensionsformuen som udgangspunkt ikke undergivet beskatning. Er pensionsordningen m.v. oprettet i et dansk pensionsinstitut, vil pensionsinstituttet dog efter gældende regler være skattepligtigt af afkastet af pensionsordningen, jf. lovekendtgørelse nr. 1075 af 5. november 2006 om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), der har virkning for pensionsordninger i danske pensionsinstitutter til og med indkomståret 2009.

Ved omlægningen af pensionsafkastskattepligten fra institut- til individniveau i den nye pensionsafkastbeskatningslov, lov nr. 1535 af 19. december 2007, blev skattepligten af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 ved en fejl ikke videreført på individniveau. Efter §§ 40 og 41 i samme lov har pensionsberettigede til disse ordninger imidlertid ret til kompensation for tabet af fremtidig skattefrihed af afkastet af indeksobligationer og visse faste ejendomme. Det var således ikke meningen, at afkastet af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 i danske pensionsinstitutter med indførelsen af den nye pensionsafkastbeskatningslov fra og med indkomståret 2010 skulle fritages for pensionsafkastskat.

Med forslaget vil pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 i danske pensionsinstitutter fortsat være skattepligtige efter pensionsafkastskatteloven. Det bemærkes, at afkast af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 i udenlandske pensionsinstitutter fortsat er skattefrit.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede ændring af § 21, stk. 2, i pensionsafkastbeskatningsloven om indeholdelsespligten for markedsrenteprodukter.

Efter den gældende § 21, stk. 2, foretages opkrævningen af pensionsafkastskat for forsikrings- og pensionskasseordninger umiddelbart forud for tilskrivning af afkast til depot, særlige bonushensættelser eller udbetaling af pensionistillæg. Tilskrivningen til depotet m.v. vil derfor være en nettotilskrivning. For at få det rette beskatningsgrundlag følger det derfor af § 4, stk.

3, nr. 2, at depotets m.v. nettotilvækst skal omregnes til en bruttotilvækst.

I lovforslagets § 1, nr. 25, foreslås § 21, stk. 2, i pensionsafkastbeskatningsloven ændret for markedsrenteprodukter. Efter forslaget skal pensionsinstituttet ligesom pengeinstitutterne kun indeholde skatten én gang årligt. Skatten skal efter bestemmelsen indeholdes en uge før sidste rettidige indbetalingsdag, der for pensionsinstitutterne foreslås udskudt til den 31. maj året efter indkomståret, jf. lovforslagets § 1, nr. 24. Forslaget medfører, at der for markedsrenteprodukter vil ske en bruttotilskrivning til depotet. Det er således ikke, som efter gældende regler, nødvendigt at bruttoficere depottilvæksten.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse om opgørelse af beskatningsgrundlaget i § 4 opgøres beskatningsgrundlaget som et korrigeret ultimodepot minus et korrigeret primodepot. Ultimodepotet skal bl.a. korrigeres ved at tillægge risikopræmien på 1. orden herunder en eventuel negativ risikobonus. Herved nedbringer en negativ risikobonus ikke beskatningsgrundlaget.

Det foreslås, at formuleringen præciseres, så det af bestemmelsen tydeligt fremgår, at risikopræmien på 1. orden forhøjes med den numeriske værdi af en eventuel negativ risikobonus.

Risikopræmien på 1. orden er det beløb, der i henhold til aftalen med den forsikrede maksimalt kan trækkes på depotet til dækning af risikoudgifter. 1. ordens risiko- og omkostningspræmier skal efter Finanstilsynets regler samlet være fastsat betryggende.

Herudover foreslås det at udbygge den gældende bestemmelse for tilfælde med negativt risikoresultat på 1. orden, så ultimodepotet i disse situationer skal tillægges risikopræmien på 1. orden forhøjet med den numeriske værdi af det mindste beløb af enten negativ risikobonus eller negativt risikoresultat på 1. orden. Herved sikres det, at der i år med negativt risikoresultat på 1. orden sker beskatning, hvis der er taget en numerisk for lille negativ risikobonus i forhold til årets risikoresultat på 1. orden.

Det kan bl.a. være aktuelt i situationer med negative risikopræmier. Negative risikopræmier er udtryk for, at de forventede skader udløser en gevinst for gruppen. Som eksempel kan tages en gruppe af 60 årige personer, der har sparet meget op. Hvis de dør, skal intet udbetales, da personerne i gruppen har opsatte livrenter, dvs. at de kun får løbende livrenteydelser udbetalt, hvis de f.eks. når at blive 67 år, og hvis de dør inden det 67. år, skal intet udbetales til de efterladte.